

אוהב משפט : פרק ט :

פליאין זה ממה שאנחנו בו אלא פהאמסך בדבריו חייב להזכיר מה מוכרח
 לזה ולולי ההמסך אל הסקוקים לא היה מוכה האחרות והיותו לא גוף מני
 צקדום כי מחיוב האחרות הוא שהוא אינו גוף כמו סידע זה מי מעיין מעט
 בחכמות אבל מה מהכריח הדב אל לעשות העיקרים יותר מג' ולא פמאס ונתק
 תיב הוא סתמסך אחר הסקוקים כמו סביאדנו וזהו מה פרכינו לבאר :
 פרק ט' כבר קדם לנו בפ' הקודם נתינת טבה למה לא זכר הרב
 מורה נרדק אל בכלל עיקרי התורה חרום העולם אבל צדיון
 כפאר לנו ספק א' בדבריו סכתב אל והעיקר הרביעי הקדמות צריך להאמין כי
 זה האחר הנז' הוא קדמון במלה מוחלטת וכל מכא זולתו אינו קדמו' בסנערכהו
 ליו עכל' ומי טרואה לסוכו זה לבו מוקמו סהרי הקדמות הזה יאמינוהו הכופרים
 בחרום העולם מהם אומרים סאף על פי סהעולם הוא קדמון סס' הוא קודם אליו
 קדמות טבה אף על פי סאין לו קדמות זמנית עליו והיה לו לרב אל לכתוב וכל
 במכא זולתו אינו קדמון במוחלט אבל היותו לא קדמון בסנערכהו אליו היא
 אמונה יורו בה הכופרים בחרום העולם המחייבים לו הקדמות ואין לחסור סרב
 אל ססוא מזאת האמונה סהרי כתב בעיקר ה' תחיית המתים המחייבת חרום
 העולם וכל מעטקי התורה והנביאים ובספר מורה הנבוכי פרסס דעתו בסנעולט
 מחודס מהאפס המוחלט : דע אתה המעיין כי העקר הגדול בכל זה הוא
 להאמין מה סכללה אותה התורה בענייני' לו ומי סכופר במה סכללה אותה התורה
 פס היותו יודע מזהו דעת התורה הוא כופר ואינו מכלל יסרא ולזה יצדק לומר כי
 עיקרי התורה הם כמספר אותיות או כמספר תיבות או כמספר פסוקי' סבתורה
 או כמספר מכות כי מי סאינו מורה באחת מהן הוא כופר ואינו בכלל יסרא ויצדק
 לומר גם כן סאין בתורה כי אס עיקר אחר והוא להאמין כי כל מה סכללה אותה
 התורה הוא אמת וזהו מאמר הסלס דכי סמלאי בבמד' סאמר תריב מכות באמר
 לרלמסה מסיכי בא חכקוק והעמידן על אחת סנאמר וצדית באמונתו וחס רפה
 לומר כי סבר פרטן יסיגס מספר הרבוי ומכר כללן סס אינס אלא עיקר אחר
 והוא האמונה וכתבאר מה סהקדמנו : עוד יש לך לדעת כי מי מעלו בזה
 פרסנא תורה כדאוי ועומת עיונו הטא אותו להאמין בסעיק אחר מסעיסיה ספך
 ממה סהוסכס עליו ססוא סדאוי להאמין ומסתדל לפרס פסוקי סתורה על יסור
 מה סעלה בידו באמונה אף על פי סמאמין כן אינו כופר סלא הביאהו לזאת
 סנטייה סתקדויתו כלל ואלו באתהו קבלה מהסכמים סראוי לנטות ממה סעלה
 בורז היה כוסה ואינו מחזיק באמונה סהיא אלא ססוא חוסב סזאת היא לוונת
 סתורה ולפי זה אף על פי סמאמין כן לפי ססכמת אמתנו אינו כופר אחר
 ססרפי סתורה עלו בירו כדאוי : חלא תראה כי יס מחכמי יסראל מי
 ססאמין בחרום העולם ספך המוסכס עלינו מאמונתינו ואמר ססר' אלניס היה
 קודם לכן ויס מי סאמר ססוק' היה בוסה סעולמות ומחזיקן וסביא סרב
 מורה נרדק אל מאמר לרבי אליעזר הגדול בדיא ממה סתקלל סתחספה סהעולם

נברא

צָבָרָא מִיָּמִים וַחֲלִילָהּ וְחַם מִכֹּחַלְדַּי שֶׁהָיָה מֵהֵם יוֹצֵאִים מִכְּלָל יִסְרָאֵל מִמֶּנִּי מִסִּמְחָתָם
הָאֲחֵרִים בַּמִּכּוֹס׃ וְכֵן יִם מִחֲכָמֵי יִסְרָאֵל מִי שֶׁאָמַר שֶׁאֵין לָהֶם לְיִסְרָאֵל יִמּוּת
הַמַּמְוָה מִכֹּבֶד אֲכָלוּ אוֹתָם בִּיְצֵי חֲזָקָה וְאָף עַל פִּי מַגְבוּהוֹ חָזַל עַל מֵאֲמָרוֹ זֶה וְגַלּוּ
טַעְמוֹתָיו אֲבָל לֹא אָמְרוּ עָלָיו שֶׁהוּא כּוֹפֵר אָף עַל פִּי מִמִּי שֶׁאֵמְרִין זֶה הֵיכָּן הֵיכָּן כּוֹפֵר
לְפִי מִהַם מְהַרְיָמוֹ הַרְבֵּה זָל וְהַסִּבָּה בְּזֶה הוּא מִהַם שֶׁקָּדְמָנוּ מֵאַחֵר מֵהֶם מוֹדִי בְּמִרְתִּי
אִם בַּעֲפִיף אַחֵר מִמְּהַרְמִים הֵם בְּלִתֵּי מֵאֲמִינִים מִעֲנֵי הַכִּרְחַח הַפְּסוּקִים מִעֲלֵי
מִירוּמֵיהֶם בִּירֵס בְּטַעְמוֹת אֵין לְחֹבִיָּאָם מִעֲנֵי זֶה מִכְּלָל יִסְרָאֵל - וְעֵינֵי אֲלִימָע בֶּן
אֲבוּיָה הוּא שֶׁתִּירַת הַעֵינָיו מִכְּלָלִם וְהֵאֱמִין בְּמִתֵּי רַמּוּיֹת הַסֵּךְ הַכְּתוּב הַכּוּזָה יִי
אֲלֵהֵינוּ וְאֵחֶר וּמִעֲנֵי זֶה קָרְאוּהוּ מִקֶּכֶץ בְּנִטְיָעוֹ אֲבָל הַמִּקְוִי הַנְּטִיעֹת בְּמִרְמֵיהֶם
וְקֶכֶץ פְּתִילִים בַּעֲפִיעֵיהֶם אָף עַל פִּי שֶׁהוּא טוֹעֵה אֵינוֹ כּוֹפֵר׃

ובבאן חגיגה הרבור בלמור זכות על חכמי אומתינו אשר עלו בידם דעות
ככריות אסור להאמין בהן אבל לא משמכך הותר לנו לספר בגנותם
ולומר עליהם מהם מכתות שאינם מקבלות פני סכינת חס ושלום לא תהא בזה
בישראל כיון שהם שלימים באמונתם כזהרים מעבירות התורה ומתחזקים
בקיום המצוות כהוגן ועל זה תפס הראב"ד ז"ל על הרב מורה דרך ז"ל במה שכתב
שהאומר שהם הוא גוף הוא כופר וכתב הרב ז"ל שאף על פי שצריך האמונה כן
הוא אבל האמין היותו גוף מפני תפיסתו לסוף המדרשות כפסטרין אין ראוי
לקראו כופר : חל לא תראה שהרב מורה דרך ז"ל נטה בע' מפרקי ספר מורה
הנבוכים לרעת ככריה בפתיחת פי האתון אף על פי שפסטר הכתוב יורה הסך
חדשית. וכן פסטר מאמרי ז"ל האספר בומר כי הוא באמונתו זאת קותר מידיו
התורה חס ושלום : וכן החכם הגדול רבי לוי בן גרסום ז"ל נטה בפרק א' מפרקי
ספר תלמוד ז"ל לרעת ככריה בחרום העולם אף על פי שהטיב העיון להביא ראיה
שהוא מחורם : לא מפני בטויותו זאת באת' עליו שהוא קותר עיקר התורה חלילה
והפכה בכל זה כי המלמים האלה ז"ל ומי שהלך דרכם מבני אומתינו האמינו
בפיתורים אמונה שלימה ועומק עיונם לקרב הדברים אל המוסכל הסך סמוך
מחכמי' הביאם לירי בטויות זו ואם הם טועים לפי המוסכם באמונה אינם קותרים
עיקרי הדת כמו שלא היו קותרי' עיקרי הדת חכמי המדרש באותן דפנו' מפלו' שידם
הסך המוסכם ואין ביניהם הפרם אלא מחכמי המדרשות נטו לאלו טרמות מפני
קדרם הפקוקים וחכמים אלו נטו אליהם מהכרח העיון בממירת הפרשים והטות
המדרשים בסעיפים למה מיסכמו הפרשים : עוד זש : לך לרעת כי
התורה לא תכריחנו להאמין דעת פאח : ולזה הותר לנו לספר הספוקים קמורם
על היות האל גוף בעל וד ורגל וסאך איברים בפיהו פים מחכמי' לאמת סכתבאר
במופת שאינו גוף ולמדנו זה מיוכתן בן עזיאל ומאנקלום הגר מתרגמו באותן
תקנות תרגום הסך הסגלם מהקדמו' ואלו התבאר לנו במופת מהעולם הוא קדמון
שיעור מופיאים הספוקים המורים על סחרם מפסטר כמו שפסטר במסוקים
הסוקי' על ההנחה אבל לאמר בלא התבאר במופת קדמות ואפוא ואין לנו
מכרים

תמירי בתלמידי חכמים עמו זה לפי שכבודם חוקם לכבוד האל ית' וכבר דרשנו
 את האלהים תורה לרבות תלמידי חכמים • אבל עיקר האפיקורוסו הוא הפערה
 באלהות • וכלל כל אמונה כוזבת בעקר הזה וכך עירסה חברייתא מהאפיקורוסו
 הם תרדו בנהיגה ונידונין סם לדור דורות • ואמרן עליהן מורדין ולא מעלין •
 ודרש' כי אפיקורוס הוא סם נאמ' בכלל על הכופרי' באלהות ונאמ' ביחוד על המבזי'
 החכמים והמורה דרך אל הכנים בכלל מכחישי הכבואה ולפי כונתנו יותר ראוי
 להכניסם בכלל איך תורה מן הסמי' כמו מכחארי' ואמ' כנגד האמונה בתור' האמת
 איך תורה מן הסמי' ובכלל זה מכחישי הכבואה ונבואת משה וכחיות התורה כי
 כל זה נמסך אל האמונה בתורה • ואמר כנגד האמונה במול האומר איך תחיות
 המתים מן התורה לפי מהיו סוף הגמול ובכלל זה מכחישי ביאת משיח כי איך
 וחיו המתים ובכלל זה מכחישי גמול הנפשות כי המאמין בתחיית פהו בגוף
 נמסך כל סכך סמיאמין בעולם הבא אחד המות סקראוהו מקצת חכמים • אל עולם
 הנפשות • ובכלל זה מכחישי ידיעת האל ית' כי הוא קודמת אל האמונה בגמול
 כמו סקראו לנו זה • וסרב מורה דרך אל הכנים זה בכלל אפיקורוס ודיותר גדול
 לפי כונתנו הוא מה מזכרנו וזהו מה מרבינו לבאר :

פרק יא כבר ביארנו כי החקירה בזה הדרוס רכזי בהסגחת הס' היא

יותר מחוייבת מאשר דרוסי התורה ונתכנו הסבה בזה בפ'
 ראשון מזה המאמר וביארנו שזה המחקר הוא ראוי אל החכמים כמו אל החמוץ
 כמו סכתבנו בפ' וביארנו כי הספק התלוי בדרוס הזה אינו מתרחב באמת
 אופן סחוסכים בני אדם כמו סכתבנו בפ' זכר' • וביארנו כי היתר יקל
 במעמור על טוב סידור המביאות כמו סכתבנו בפ' ולפי זה הנה הסודר בעיון
 בחקירה זו דריך להיות במחקר תחלה בראיות מהס' מסניח בזה העולם
 ואחר סתייב זה נסתדל לחקור בהיתר מספק הזה בסנזכור דעות בני אדם
 בהתירו דעת אחר דעת וכברור אח' הכורך מהבלתי דרך : ודע כי הכורך
 בדעות אלו האנסי' אליפו בלרד זכופר ואיהוא סחולקים על אפיקורוסות סנאס
 ליו איוב הוא דעת איהוא כי לא מכינו סחויב וענה אותו לסתור דבריו וגם מכינו
 סחיה אף י' על אליפז ורעיו ולא על איהוא וזה יורה סהס לא דברו נכונה והוא
 דבר נכונה : ודע כי מה סחרה אף י' על אליפז ורעיו לא סיהיו דבריהם בטלים
 לגמרי כי האנסי' האלה חכמים היו ומאנסי' הכבואה היו כמו סבאה בזה הקבלה
 האליתית אבל עם היות דבריהם אמתיים בנתיבת סבה לדריך ודע לו רפע
 וסב לו סחלקים מחלקי סחלה לא היו דבריהם אמתיים בעיני איוב עכמו כי לא
 נתגלת להם סבת מכאוביו וזה היה סבת חרון אף כי דבריהם עם היותם
 אמתיים לא היו סמוכה לתלכת איוב היודע בעצמו דקו ולפי זה לא מפני סיותם
 בלתי כנאים בעיני איוב אשר בו היה סויכנח נמנע פכמינו מלסביא ראיותיהם
 בהיתר ססקקות אשר איסמר סיתילרו בסחלה הזאת כי ים בדבריהם פכייכים
 נכונים בהיתר ססקקות איסמר סישלו בעיני זשי' • אבל בעיני איוב וכיונא סו
 באים